

Til stk. 4

Forslaget pålægger arbejdsgiveren bevisbyrden i sager vedrørende ligeløn. Bestemmelsen svarer til bestemmelsen i § 6, stk. 2, i lov om lige løn til mænd og kvinder.

Ved lønmæssig forskelsbehandling f.eks. af en person af en bestemt etnisk oprindelse påhviler det således arbejdsgiveren at godtgøre, at denne er berettiget, og at der ikke er tale om forskelsbehandling på grund af de i § 1 nævnte kriterier.

Til § 3

Til stk. 1

Bestemmelsen svarer til bestemmelserne i §§ 3 og 5 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder.

Ved forslaget sikres der adgang for alle til at søge og få enhver erhvervsuddannelse m.v. på lige fod, uanset race, hudfarve, religion m.v.

Bestemmelsen i stk. 1 omhandler den erhvervsuddannelse m.v., som arbejdsgiveren har bestemmelsesretten over, d.v.s. såvel den uddannelse, som foregår i virksomhedens regi, som den uddannelse, som arbejdsgiveren i øvrigt tilbyder sine ansatte (interne erhvervsuddannelser).

Selvom bestemmelsen angår adgang til erhvervsuddannelser m.v. uanset race, hudfarve eller lignende, er det ikke herved givet, at alle ansatte i en virksomhed skal have samme uddannelse, idet den uddannelse, den enkelte skal have, må afhænge af den pågældendes stilling og funktion i virksomheden.

Til stk. 2

Bestemmelsen omhandler alle andre erhvervmæssige uddannelser m.v. (eksterne erhvervsuddannelser), som foregår udenfor virksomhedens regi. Enhver uddannelse, der tager sigte på lønnet beskæftigelse, vil være omfattet af bestemmelsen.

For at sikre den lige adgang til uddannelserne m.v. foreslås, at forbud mod forskelsbehandling med hensyn til annoncering også skal gælde for så vidt angår uddannelse.

Til stk. 3

Bestemmelsen forbyder, at der på grund af race, hudfarve eller lignende lægges hindringer i vejen for en persons mulighed for at etablere sig som selvstændig og for at udøve det selvstændige erhverv efter etableringen. Forskelsbehandling under henvisning til de i § 1 nævnte kriterier må f.eks. ikke finde sted, hvis der søges om optagelse i en organisation, såfremt optagelse er af afgørende betydning for pågældendes udøvelse af erhvervet.

Forslaget forpligter organisationer, laug, foreninger og andre, der fastsætter bestemmelser og træffer afgørelser om de i §§ 2 og 3 nævnte forhold, til at gøre dette uden hensyntagen til de i § 1 nævnte kriterier. Bestemmelsen vil primært rette sig mod organisationer m.v. for selvstændige erhverv. Den omfatter derimod ikke den situation, hvor en erhvervsvirksomhed søger en fast forretningsforbindelse, eller hvor en selvstændig erhvervsdrivende ønsker optagelse af en kompagnon i virksomheden.

Til § 4

Bestemmelsen har til hensigt at sikre, at arbejdsgiveren, der jo ikke må lægge vægt på de kriterier, der er nævnt i § 1, ikke i forbindelse med ansættelse eller under ansættelsesforholdets beståen anmoder om, indhenter eller modtager og gør brug af oplysninger om i de § 1 nævnte kriterier.

Det indebærer bl.a., at arbejdsgiveren ikke må spørge ansøgere til ledige stillinger eller ansatte om deres religiøse baggrund, etniske oprindelse eller lignende.

Hvis arbejdsgiveren allerede er vidende herom, må han ikke tillægge dette betydning i forbindelse med ansættelse eller under ansættelsesforholdets beståen. Arbejdsgiveren må med andre ord ikke stille en ansøger til en ledig stilling eller en ansat bedre eller dårligere ud fra en viden om dennes religion, etniske tilhørsforhold eller lignende, uanset hvornår eller på hvilken måde han har erhvervet denne viden.

Til § 5

Bestemmelsens første led svarer til bestemmelsen i § 6 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder. Bestemmelsen medfører, at annoncering efter arbejdskraft skal være neutral i forhold til kriterierne i § 1 og er foreslået som en nødvendig forudsætning for, at §§ 2 og 3 skal kunne fungere i praksis. Disse bestemmelser mister deres betydning, hvis det er tilladt ved annoncering at angive, at der f.eks. kun søges europæere eller asiater. Det kan næppe forventes, at f.eks. asiater vil søge en stilling, der er averteret under »europæere søges«, uanset at de i medfør af bestemmelserne i §§ 2 og 3 ville have samme mulighed for at få den nævnte stilling eller erhvervsuddannelse m.v., hvis de søgte den.

Bestemmelsen gælder alene for annoncering efter arbejdskraft eller i forbindelse med erhvervsuddannelse m.v. Der henvises til medicansvarslovens regler om henholdsvis annoncørers og redaktørers ansvar for annoncer.